

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangélikus Egyházközség
adventi körlevele
2022. december

Karácsony titka Isten dicsőítésében

**„Ezt mondta Dániel: Legyen áldott Isten neve örökkön-örökké;
övé a bölcsesség és a hatalom!” (Dán 2,20)**

Karácsony az Isten által feltárt titok ünnepe. Erre mutat Dániel karácsonyi evangéliuma, e mélységesen szép, Istent dicsőítő imádság. Ez az ószövetségi történet a karácsonyi esemény jelentőségére mutat, mert mindaz, ami egykor Dániellel és barátaival történt, és amit megfogalmazott Dániel – karácsonykor öltött testet. Bár az első karácsonyi esemény előtt 600 évvel történt, mégis már előrevetíti a karácsonyi evangéliumot.

Dániel könyve abba az időbe visz vissza bennünket, amikor Nebukadneccar babiloni király lerombolja Jeruzsálemet, és fogságba viszi Isten választott népének színe-javát. Ezt szó szerint kell értenünk, mert a király külön parancsa volt, hogy válogassák ki a legkiválóbb ifjakat az ő számára. [vö. Dán 1,3-4] Ezek között volt Dániel és három barátja is, akikről ezekben a fejezetekben többször olvasunk. Ők elhatározták, hogy minden körülmények között hűségesek maradnak Istenükhöz, az Úrhoz és az Ő akaratához. Valóban a lehetetlent is megpróbálták, hogy Isten ígéje szerint éljenek, hogy Isten parancsait foglyokként is betarthassák. Isten pedig különös módon segítette őket ebben.

Dániel példája ma az első Istentől jövő karácsonyi evangélium a számunkra. Dániel és barátai már ifjúkorukban, szélsőségesen nehéz körülmények között is az egy szükségesre fókuszáltak. Nem a körülményeket emlegették. Nem sóhajtoztak, hogy „pont velünk kellett ennek is megtörténnie” vagy „mindig van valami, nehogy legyen egy nyugodt karácsonyunk”. Ezek a hívő fiatalok nem pa-

naszkodtak, mert az nem visz előre. Ez nem azt jelenti, hogy elhallgatták a valóságot, de tudták, hogy a valóság nem csak annyi, amennyit éppen érzékelünk belőle.

Hatalmas karácsonyi evangélium ez: amikor azt érezzük, hogy Isten távol van, nem törődik velünk, akkor jó abba a bizonyosságba menekülni, hogy Isten emberré lett Jézusban és ez éppen úgy a valóság része, mint a jelenben tapasztalt fájdalom, csalódottság vagy magány. Dániel és barátai eltökélték, bármi történjen, ők az Úrhoz és az Ő akaratához igazítják az életüket és ebből nem engednek.

Minket is indíthat erre az adventi időszak és karácsony ünnepe! Fókuszáljunk arra, aki ennek az ünnepnek a főszereplője: Jézus Krisztusra. Őrá figyeljünk, határozzuk el szilárdan, hogy történjék bármi, mi Őhozzá ragaszkodunk. A körülmények ellenére, a tapasztalat ellenére, a divat ellenére, a többség akarata ellenére – ezt jelenti hívő életet élni.

Ezeket az Istenben hívő fiatalokat mindenki csodabogárnak tartotta az udvarban, de ugyanakkor hűségük és következetességük mégis tiszteletet váltott ki a környezetükből. Elgondolkodtató, hogy a mi hitünk miért nem vált ki tiszteletet a nem-hívó környezetünkből, családtagjainkból, munkatársainkból, szomszédjainkból? Talán mert éppen a hűség és a következetesség hiányzik belőle, amely bizonyos esetekben hajlíthatatlan, akkor is, ha már mindenki elhajlott. És ezért vállalja azt is, hogy megmosolyogják vagy lesajnálják, mert nem a környezetének akar tetszeni, nem azt tartja mértéknek.

Hol mutatkozik meg ennek az életnek a gyümölcse? Történt egyszer, hogy Nebukadneccar, a király, álmot látott. Egy olyan álmot, amely attól kezdve nem hagyta nyugodni. Elrendelte hát, hogy hívják össze „a mágusokat, az igézőket, a varázslókat és a csillagjósokat”. Ma az emberek – éppen úgy, ahogyan Nebukadneccar – inkább keresik a válaszokat ezekben az Isten által határozottan tiltott módszerekben, mint hogy Isten ígéjében keresnek a választ életük égető kérdéseire. Mindenesetre ezek az istentelen szellemi kuruzslók nem voltak képesek választ adni a királynak. Ezért a király haragjában elrendelte, hogy végezzék ki az összes babiloni bölcset. Így jutnak el Dánielhez, hogy őt is kivégezzék, de Dániel, aki nem érti az egészet, időt kér. Nem kezd el kapkodni, nem esik pánikba, se kétségbe, hanem Istenhez fordul imádságban.

A következő éjszakán Isten Dánielnek kinyilatkoztatja a választ. Tudomására hozza, hogy mit álmodott Nebukadneccar, és ennek az álomnak a magyarázatát is tudtára adja. Mit tesz Dániel ebben a helyzetben? Ugyanazt, amit a karácsonyi emberek tettek: *Zakariás, Mária és Simeon!* Istent kezdik magasztalni. Nem egyszerűen hálát adnak, hanem dicsőítik az Urat, vagyis megvallják, hogy kicsoda Ő, és ebben gyönyörködnek, ízlelgetik, örömmel forgatják szívükben, gondolataikban és így szemlélik Istenüket.

Készüljünk mi is így a karácsonyi ünnepre! Mindenekelőtt egész életünket odaszánva, szilárdan elhatározva, hogy Isten kinyilatkoztatott akarata szerint fogjuk élni az életünket, majd ezután nagyon egyszerűen, szívünk mélyéről indítva valljuk meg, hogy kinek ismertük meg a mi Urunkat, Jézus Krisztust, aki értünk lett ember-ré. **„Legyen áldott Isten neve örökkön-örökké; övé a bölcsesség és a hatalom!”**

„Elfogadtál és elhívtál...” (EÉ 475,1) – Beszámoló az Evangélikus Presbiterek Országos Találkozójáról

Ahogy arról korábban levélben a gyülekezet tagjainak beszámoltunk, 2022. szeptember 24-én rendezte meg a Magyarországi Evangélikus Egyház az EPOT-ot, az Evangélikus Presbiterek Országos Találkozóját.

A presbitériumból hetünknek volt alkalmunk arra, hogy részt vegyünk ezen a találkozón. Reggel a templomnál találkoztunk, innen „telekocsival” mentünk, amely több szempontból is praktikus megoldás volt: már reggel el tudtuk kezdeni a közös munkát, beszélgetést, majd délután röviden megosztottuk egymással a hallottakat, benyomásainkat.

A több, mint 1500 embert összegyűjtő találkozó kezdetén Bence Gábor egyházzenész, az Evangélikus Kántorképző Intézet igazgatója vezetésével közösen énekeltük többek között a nap mottóját – e cikk címét – adó 475. éneket, majd a nap házigazdáit, Zászkaliczky Anna Eszter, egyházunk országos irodájának kommunikációs referense és Mészáros Tamás, a Nyugati Evangélikus Egyházkerület felügyelője, az alkalom egyik főszervezője üdvözlötték a jelenlévőket.

Próhle Gergely országos felügyelő köszöntőjében a mindennapi hálaadás fontosságára hívta fel a figyelmet, amelyből mind erőt meríthetünk szolgálatunkhoz a nehézségek közepette is. Ezt követően Hafenschner Károly, az Evangélikus Hittudományi Egyetem tanszékvezető egyetemi tanára idézte fel a bibliai népszámlálásokat előadásában – hiszen ekkor még a népszámlálás előtt voltunk. Hangsúlyozta, hogy a közösség, így a kisebbségben élő kereszténység ereje nem feltétlenül függ a létszámtól, sokkal inkább attól, hogy számolunk-e Isten ígéreteivel, bízunk-e azokban.

A bibliatanulmányhoz kapcsolódó panelbeszélgetésben Szlaucó-Bobál Orsolya ceglédi lelkész kérdezett két-két lelkipásztort (Deák Lászlót Kispestről és Kovács Viktort Ajkáról), illetve gyülekezeti felügyelőt (Ratkay Dorottya hitoktatót, vallásszociológust Gyomárról és Pesti Fruzsina jogászt Legéndről) a gyülekezeti munkáról, a feladatok megosztásáról. Szó esett arról, hogy mind időhiánnyal és lelkiismeret-furdalással küzdünk, a közösség szolgálata mégis értéket teremt a gyülekezet egésze számára, és minden tagnak külön-külön is.

Délután öt különböző szekcióban volt alkalmunk tanulmányozni a Bibliát, illetve gondolkodni gyülekezeteink életéről hosszabb távon, de a napi tennivalók szintjén is.

„Vannak a Bibliában olyan kérdések, amelyekre ebben az életben nem tudunk válaszolni.”

A „Merítsünk spirituális forrásainkból!” szekcióban arról volt szó, hogy legfontosabb forrásunk a Biblia és ez alapján kell újradefiniálnunk a köznyelvben gyakran használt, de kevésbé értett „spiritualitás” kifejezést. A Biblia nem olyan, mint a többi könyv, de ugyanakkor azt is elmondhatjuk, hogy olyan könyv, mint a többi. Azért nem olyan, mint a többi, mert a Bibliában Isten szól hozzánk, Isten közli, hogy mi a célja az emberrel. Vannak a Bibliában olyan kérdések, amelyekre ebben az életben nem tudunk válaszolni. A Biblia azért olyan könyv, mint a többi, mert Isten üzenetét emberek írták le, többször lemásolták, számos nyelvre fordították. A Biblia olvasása és az imádság, az elmélyedés fontos spirituális források. A spiritualitás nem azt jelenti, hogy a mi lelkünkre koncentráljunk, vágyainkkal foglalkozzunk. A közöttünk működő Szentlélekre kell koncentrálnunk.

A „Tanuljuk a Krisztust!” szekcióban a Krisztus-követés kiemelt feladatákként emelték ki a tanulást, a Szentírás folyamatos és egyre mélyebb megismerését, megértését. A különböző korosztályoknak és más-más élethelyzetben levőknek szóló tanításhoz, a gyülekezetpedagógiai munkához az előadók a Luther Kiadó számos kiadványát ajánlották.

Az „Éljük meg hitünket!” szekcióban a fő üzenet az volt, hogy a gyülekezetek finanszírozása elsősorban nem pénzügyi kérdés. Az, hogy egyházfenntartói járulékot fizetünk, az elkötelezettségünk, áldozatvállalásunk és összetartozásunk jele. Éppen ezért kiemelten fontos, hogy a gyülekezetek anyagi helyzete átlátható és nyílt legyen, amivel minden gyülekezetfenntartó igény esetén megismerkedhet. Evangélikus Egyházunk gyülekezetei nagyrészt (beleértve az Angyalföldi Evangélikus Egyházközséget is) önfenntartók. Ez az önfenntartás évek óta egyre kevesebb gyülekezeti tag szerepvállalásával valósul meg, igaz, nagyobb mértékű tagi hozzájárulásokból. Az elhangzott ajánlás alapján a keresőknek havi 5000 Ft, a nyugdíjasoknak 2000 Ft, a diákoknak pedig havi 125 Ft lenne az a járulék, amely biztosítaná az önfenntartást, ha mindenki befizetné. Az is fontos, hogy minden évben, amikor az adóbevallás ideje elérkezik, az 1+1% SZJA felajánlásra hívjuk föl ismerőseink és barátaink figyelmét is (a Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma 0035). Az EPOT óta eltelt idő gyülekezetünket érintő pénzügyi történéseiről az erről szóló cikkünkben külön számolunk be.

A „Működünk együtt, mint egy test tagjai!” című szekcióban arról volt szó, hogy mennyiféle feladatot elláthatunk, szerepet betölthetünk a közösségünkben, egyházunkban: mindenkire szükség van, és mindenkinek segít a Szentlélek megtalálni a neki, adottságainak megfelelő helyet. Van, aki az információk összegyűjtésével és ezen alapuló felelős döntésekkel, van, aki mások problémáinak meghallgatásával, lelki gondozással vesz részt a közösségben. Az ige hirdetése mellett fontos saját meglátásaink, ötleteink kimondása is. Ahogy füllel és szájjal, akár kézzel és lábbal is szolgálhatunk: van, amikor kétkezi munkára, és van, amikor diakóniára, a segítség házhozvitelére van szükség.

A „Látni, látszani, láttatni!” szekcióban arról gondolkodtak közösen a résztvevők, hogy protestáns, kisebbségi egyházként milyen lehetőségeink és felelősségeink vannak. A megszólaltatott lelkészek rámutattak többek között az ökumenikus együttműködés, illetve a külsősöket megszólító missziói munka fontosságára. A fő üzenet az volt, hogy „Jézus egyháza tettekkel épül”.

A napot istentisztelet zárta, Fabiny Tamás elnök-püspök, Szemerei János, a Nyugati Egyházkerület püspöke és Korányi András, a Déli Egyházkerület püspök helyettese szolgálatával. Az énekek a főtí Evangélikus Kántorképző Intézet Mandák kórusának és Bence Gábornak a kántori szolgálatával szólaltak meg. Fabiny Tamás az ötezer ember megvendégelésének története (Mk 6,30-44) alapján hirdetett ígét. Rámutatott, hogy az akkori tanítványokhoz hasonlóan mi is hajlamosak vagyunk arra, hogy figyelmen kívül hagyjuk mások szükségleteit. Jézus volt az, aki észrevette, hogy a sokaság éhes és felszólította a tanítványokat, hogy adjanak enni nekik. Ugyanez az igazi szükségleteinkre való figyelem jelenik meg az utolsó vacsorában és minden úrvacsorában. „Ő ma is közösségbe vonja az embereket. Akkor lehetünk felelős vezetők, ha hagyjuk, hogy Jézus vezessen minket. Akkor tudunk másokat táplálni, ha ő táplál minket. Olyan asztalhoz hív minket, ahol ő ül az asztalfőn. Legdrágább ajándékát, testét és véréát adja nekünk. Isten szeret minket, mi is szeressük gyülekezetünk, egyházunk tagjait.”

írták: Győri Zsuzsanna és a résztvevő presbiterek: Bódi Emese, Malkovits Márta, Varsányi Réka, Lovas-Jonák Mariann, Laász Piroska és Nyerges-Bognár Attila, az íráshoz felhasználtuk Vitális Judit, Galambos Ádám, Stifner-Kóháti Dorottya, Balczó Mátyás és Kinyik Anita az evangelikus.hu oldalon közzétett beszámolóit; fotók: Gömbös Tamás, Pete Dóra

Gazdasági rovat

„Ha gyarapszik is vagyonotok, ne bizakodjatok el!” (Zsolt 62,11)

Talán furcsa válság idején ezzel az igével kezdeni a gazdasági rovatba kerülő cikket. Pedig a tavalyi látványos gyarapodásra építve, részt vállalva a gyülekezeti terhekben és feladatokban, valamint kellő odafigyeléssel gazdálkodva van okunk a bizakodásra, ha az elbizakodottságra nincs is.

Az előző cikkben részletesen bemutatott EPOT idején kézzelfogható volt a rezsizsorongás, különböző akciótervek születtek ennek enyhítésére egyházi, megyei és gyülekezeti szinten is. A 2022. szeptember végén elhangzott egyházfenntartásra való buzdítás és az ekkor indított céladomány-gyűjtésünk kapcsán szeretnénk beszámolni a gyülekezet gazdálkodásának fő számainról, illetve az energetikai, fűtési fejlesztések és takarékosági törekvéseink hatásáról.

A költségvetés fő számai a tavalyi építkezés után visszatértek a megszokott léptékhez, a tervezett bevételek enyhén meghaladják a tervezett kiadásokat.

Minden érték forintban értendő:

BEVÉTELEK	2022 első 11 hónapja	2022-es terv 11/12-e	eltérés
egyházfenntartói járulék	7 072 500	6 416 667	655 833
perselypénz	2 305 780	1 375 000	930 780
adomány	1 035 000	1 604 167	- 569 167
céladomány	1 234 000	2 291 667	- 1 057 667
lakbérek	2 530 000	2 640 000	- 110 000
továbbítandó offertóriumok	590 650	-	100% megvalósult
működési támogatás	480 000	-	100% megvalósult
nyári tábor	250 000	-	100% megvalósult
egyéb bevételek	499 951	641 703	- 141 752
összes bevétel	15 997 881	16 111 645	- 113 764

Mi látszik még a táblázatokból?

Látszik, hogy a kiadások és bevételek nagyrészt a tervek szerint alakulnak, ez igaz a gyülekezeti tagoktól származó bevételekre is. A tervezett adomány és céladomány „hiányát” ellensúlyozza a többlet az egyházfenntartói járulékból és a perselypénzben. Az, hogy megfelelünk a terveknek, nagyban köszönhető annak, hogy egyre nagyobb azok aránya, akik nem ad hoc módon, hanem havi rendszerességgel, a bankszámlára utalják hozzájárulásukat. A kiszámíthatóság a kisebb összegű befizetések esetében is nagy segítség és támogatás a gyülekezeti munkához. Köszönjük.

Kérjük, hogy aki eddig még nem így tette, a fenntarthatóság, valamint a tervezhetőség érdekében rendszeresen, havi utalással fizesse be az egyházfenntartói járulékot vagy egyéb hozzájárulását. Az Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

bankszámlaszáma: 11713005-20456104, közlemény rovatban kérjük jelezni, hogy egyházfenntartói hozzájárulásról vagy adományról, esetleg céladományról van szó.

A beérkezett céladomány (2022. november 30-ig összesen 1.234.000 Ft, 24 befizetőtől) egy részéből, 325.110 Ft-ból az alagsori kisebb helyiségekbe elektromos fűtőpaneleket szereztünk be (ez a tétel az eszközök, felszerelések vásárlása soron jelenik meg). Ezeket vasárnap használjuk, amikor itt gyermekfoglalkozások vannak. A hétközi alkalmakat ezekből a gyülekezeti termekből az amúgy is fűtött lelkési hivatalba helyeztük át, hogy ezzel is spóroljunk. A hivatalban és a lakásokban 20 fokra állítottuk a termosztátokat. Elindítottuk az MVM-nél az egyháznak járó kedvezmények érvényesítésének ügyintézését. Ezzel a takarékossgal, odafigyeléssel is növekednek a rezsiköltségeink (ahogy ez a kiadási táblázatból látható), a céladomány további részét ezeknek a fedezésére fordítjuk, a céladomány gyűjtését folytatjuk.

KIADÁSOK	2022 első 11 hónapja	2022-es terv 11/12-e	eltérés
lelkészek bére (nettó)	6 077 818	-	100% megvalósult
lelkési nyugdíjárulék	1 157 264	-	100% megvalósult
egyéb juttatások (kántor)	491 000	678 333	- 187 333
ingatlanbiztosítás	109 217	229 167	- 119 950
fűtés (gáz)	2 087 511	1 100 000	987 511
elektromos áram	329 391	320 833	8 558
közüzem díjak (szemét, víz, csatorna)	650 157	641 667	8 490
Zelenka Pál Szolidaritási Alap (negyedévente esedékes)	808 299	-	tervszerűen, 70% megvalósult
továbbítandó offertóriumok	590 650	-	100% megvalósult
eszközök, felszerelések vásárlása	462 330	1 787 500	- 1 325 170
javítás, karbantartás, tatarozás	621 472	458 333	163 139
nyári tábor	250 030	-	100% megvalósult
egyéb kiadások	1 273 646	1 348 417	- 74 771
összes kiadás	14 908 785	14 982 603	- 73 818

Megvizsgáltuk az energetikai fejlesztési lehetőségeket, de a szabályozás október végi változása miatt jelenleg nem tudunk többet tenni. Az egyéb tervezett kiadásaink, fejlesztéseink egy részét elhalasztottuk, felkészülve a további nehezebb időkre. Fontosnak tartjuk azonban, hogy mindeközben nem mulasztottunk el adományt juttatni a Magyarországi Evangélikus Egyház és a Főti Kántorképző

gyűjtéseire, valamint a háborús helyzet áldozatainak segítő kárpátaljai badalói gyülekezetnek is átutaltunk 196.300 Ft, a gyülekezeti tagok befizetéseiből származó támogatást.

„Mert más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, aki Jézus Krisztus.”

Összességében a számokból kitűnik, hogy a csodálatos testvéri segítségnyújtásnak, a gyülekezet ügyeiben való részvételnek és részvállalásnak köszönhetően gyülekezetünk stabil anyagi háttérrel néz az eljövendő emberpróbáló idők elé. Ennél is fontosabb azonban, hogy – bár ez is bizakodásra ad alkalmat – nem ez reménységünk igazi, megingathatatlan alapja. „Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester, alapot vettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá. Mert más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, aki Jézus Krisztus.” (1Kor 3,10-11)

írták: Győri Zsuzsanna felügyelő és Laász Piroska pénztáros

Isten terveire hagyatkozva — Roszík Ágnes és Márvány Miklóst kérdeztük anya-fia interjú

Ági, Ennek az interjújának a megszületése már régóta érik, hiszen évek óta a gyülekezetünk aktív tagja vagy, a hirdetésben is időről időre elhangzik a neved. Hogyan és mikor kerültél kapcsolatba a gyülekezetünkkel?

„A lelki restség és elszűkülés ellen az egyik legjobb orvosság, ha egyértelműen és kikerülhetetlenül szembesülünk Isten akaratával, útjával.”

Pontosan emlékszem az időpontra, 2015 szeptemberében – egy meglehetősen válságos lelki időszakban – Kinga lányom hívott, hogy menjek el vele istentiszteletre. Előtte már voltam párszor a templomban, Miklós fiam évekig volt a gyülekezet

kántora, de ezzel a szeptemberi istentisztelettel kezdődött valójában a gyülekezetrel való kapcsolat. Megrázó tapasztalat volt, nemcsak a prédikáció – ami az elsőből az utolsó szóig nekem szólt –, hanem az egész istentisztelet, a közösség, olyan intenzív és mély benyomást tett rám, hogy attól fogva minden héten, ha tehettem, elmentem az istentiszteletre. Ha pontosabban kellene fogalmaznom, azóta is állandó tapasztalat, hogy a gyülekezet lelkészei és a vendéglelkészek is evangéliumot hirdetnek. Tiszta evangéliumot, az igen igen, a nem nem. A lelki restség és elszűkülés ellen az egyik legjobb orvosság, ha egyértelműen és kikerülhetetlenül szembesülünk Isten akaratával, útjával. Ez olykor örömteli, olykor keserves, de mindig felszabadító üzenet. Nem sokkal később felkerestem a gyülekezet lelkészeit, Téged és Péter pásztert, és a kapcsolatunk nem csak „lelki vezetést” foglal magában, hanem megosztom veletek vezetői dilemmáimat, kérdéseimet, és segítségre vagytok különböző karitatív akciókban.

Nagy öröm számomra, hogy Miklós kislány, Leon is a gyülekezet tagja lesz januártól, már sokat beszélgettünk vele a gyermekfoglalkozásokról.

Ha ez a beszélgetés csak az egyházi szolgálatodra összpontosítana, akkor 2024-ben lenne aktuális, hiszen akkor lesz harminc éves a Tessedik Sámuel Alapítvány által indított anyaothton, amelyből egy egész intézményrendszer nőtt ki magát. Mi minden tartozik hozzá?

A Tessedik Sámuel Alapítvány 1994. április 30-án nyitotta meg a Tessedik Sámuel Anyaothont, ez volt az első civil szakellátást nyújtó intézmény. Mára valóban egy egész intézményrendszer nőtt ki magát, ez a Tessedik Sámuel Evangélikus Szeretetszolgálat. Isten megáldotta ezt a munkát, hiszen a kicsiny kezdetből mára nemcsak gyermekvédelmi alap- és szakellátást, hanem szociális alap- és szakellátást is végzünk. Aránylag lassan épült fel ez a szolgálat, így volt időm beletanulni a különböző ellátási formákba, hiszen vezetőként csak akkor tudom hitelesen irányítani az intézményt, ha az adott szolgálati területet valóban ismerem. (Erre jó példa a covid-időszak, ahol voltak olyan hetek, amikor megbetegedett középvezetőim helyett át kellett vennem szinte minden területen a közvetlen irányítást, de még a konyhára is be kellett ugranom kisegítőnek – legalább megtanultam a krumplipucoló-gép működését). Az 1994-ben nyitott anyaothton törvényi változások következtében 2006-ban alakult át családok átmeneti otthonává, majd 2007-ben megnyitottuk az idősek otthonát, 2011-ben az alapszolgáltatási központot, ahol jelenleg szociális étkeztetést és fogyatékosok nappali ellátását működtetjük. 2019-ben elindítottuk a nevelőszülői hálózatunkat, ami nekem nagyon kedves szolgálat, hiszen alapvetően gyermekvédelmi szakemberként indultam a pályán. Ma 65 munkatársammal és 240 elláttal végezzük ezt a szolgálatot. Két önkéntes munkaterületem van még: egyházunk gyermekvédelmi munkacsoportját vezetem, amely magába foglalja a többi nevelőszülői hálózatot, ez a munka két éve kezdődött, és remélem, hogy kibővül idővel a többi ellátási formával is. Ezenkívül elnöke vagyok

12 éve egy országos érdekvédelmi szervezetnek, amely magába foglalja a gyermekvédelmi alapellátások szolgáltatásait (gyermekjóléti szolgálatok, családok és gyermekek átmeneti otthonait). Mindkét önkéntes munka nagyon fontos, hiszen szakmai felkészültség és megalapozott érdekvédelmi munka nélkül nem tudjuk megmutatni, hogy mit szeretnénk, mire van szükségünk és miért fontos társadalmunknak ez a szolgálat.

Fegyelmezett, tervező embernek ismertünk meg. A gyülekezeti asszonykör által tervezett adventi naptárba is az első között küldtél anyagot. Sok örömteli családi feladatod is van. Hogyan tudsz a kötelességeid és lehetőségeid során jó döntéseket hozni?

Jó döntéseket igyekszem hozni, több-kevesebb sikerrel. Sok-sok tévedés és rossz döntés kíséri az alkotó, fejlődő ember munkáját.

A lényeg, hogy mire alapozza az ember a munkát: „Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők” (Zsolt 127,1) Amennyiben ezt valóban hiszem és meg is vallom, nem kell aggódnom, mert nem rajtam múlik a siker. Ez képessé tesz arra, hogy kijavítsam döntéseimet, újat találjak ki, haladjak előre, hiszen nem köt gúzsba saját magamba vetett hitem.

Isten megajándékozott azzal, hogy olyan munkát végzek, amely nem csak teher, hanem örömmel és békességgel tölt el. Ez a családomra még inkább igaz.

Miklós, 2010-ben, amikor ide kerültünk, a gyülekezet két kántora közül az egyik te voltál. Neked már akkor is volt múltad a közösségben. Mikor és hogyan kerültél az angyalföldi evangélikus templom akkori orgonapadjára?

Mint sok minden mást is az életemben (a Gondviselés mellett), ezt is az emberi kapcsolatok igazították el. 1996-tól a Fasori Evangélikus Gimnázium diákja voltam, akkor már 1-2 éve orgonáltam – onnantól a Gimnázium hétfő reggeli áhítatain is én szolgáltam. Már csak a fasori kötődés miatt is megkerestük Peskó György orgonaművészt, aki szárnyai alá vett, majd pár évvel később beajánlott jó barátjának, az Angyalföldi Gyülekezet akkori lelkipásztorának, Kendeh György lelkész úrnak. Máig emlékszem a harmóniumon tartott kis világoszöld könyvecskére, amiben jegyeztük a honoráriumot: 1998. február 1. az első bejegyzés az én nevemmel...

2013-ban a civil hivatásod elszólított az országból. 2016-ban megházasodtál, később kisfiatok született, egy rövid ideig Magyarországon éltetek családosul. Mesélnél a mögöttetek lévő évekről?

2010 körül kinyílt a világ számomra, egyre jobban elkezdett érdekelni a külpolitika, ezzel párhuzamosan pedig Csehország, a cseh kultúra, és maga a nyelv is. Még nem kezdődött meg a külügyes pályafutásom, mikor egy hónapot eltöltöttem a prágai Károly Egyetem intenzív nyelvi képzésén, ahol egy lengyel lány volt a padtársam. Onnantól a két dolog összekapcsolódott: miközben bekerültem a Minisztériumba, gyakorlatilag minden második hétvégén vonatra ültem és rohantam Prágába udvarolni, majd első diplomáciai kiküldetésemmel, 2013 októberétől a földrajzi korlátok is megszűntek. A dél-lengyelországi Bielsko-Biala városában, 2016 májusában Grendorf Péter áldotta meg a házasságunkat és ott született meg annak első gyümölcse is 2018 januárjában.

Közben éppen abban az évben – pár hónap budapesti pihenőt követően – újabb külszolgálat következett, Pozsonyba már hárman költözünk és éppen a következő hetekben ér véget életünknek ez a fejezete is. A szlovák fővárosban nagy örömmel működik egy maroknyi magyar evangélikus gyülekezet is, amelyik „jöttmentként” befogadott az elmúlt években és ahol kántori szolgálatot is tudtam vállalni.

2023 elején családdal hazaköltöztöl néhány évre Budapestre. Az új orgonánk és beiktatott kántorunk is várja a szolgálatodat. Hogyan készültök életetek új fejezetére?

„... a továbbiakat pedig éppen elég Istenre bízni.” Egy öt éves kislánnyal költözünk haza, aki (a lengyel, a szlovák és az angol mellett) természetesen beszél magyarul is, de Magyarországgal kapcsolatban csak annyi benyomása van, ami egy-egy hétvégi látogatás során lecsapódik. Most neki is otthont szeretnénk teremteni, hagyni, hogy kicsit gyökeret eresztessen és hogy életének abban a szakaszában, amikor az érdeklődése talán a legnagyobbat nyílik, éppen itthon éljen. Nem utolsósorban várja őt itt a családjuk is, nagymamájával – az ugyancsak a gyülekezetbe járó Roszik Ágnessel – aki Pozsonyban is rendszeresen látogatta, egészen kicsi kora óta szoros kapcsolata alakult ki. Remélem, hogy az anyalföldi gyülekezet lelki otthona is lesz Leon Andrásnak is (és nem csak a környezetesség miatt: éppen a szomszédos Lőportár utcába költözünk), és hogy én is folytathatom a szolgálatot a gyönyörű új orgona padján. Egyelőre annyi a tervünk, hogy 3-4 évre biztos itthon maradunk, a továbbiakat pedig éppen elég Istenre bízni.

A kérdéseket Grendorf-Balogh Melinda tette fel.

Gyülekezetünk évek óta közvetít tárgyi felajánlásokat a Tessedik szolgálat felé. Ezúton is köszönetet mondunk a különböző hasznos adományokért. A sokoldalú segítségnyújtást utalással is lehet támogatni az alábbi számlaszámra:

**Tessedik Sámuel Evangélikus Szeretetszolgálat:
10300002-10524803-49020015**

Balczó Mátyás bemutatkozása

Gyülekezeti újságunk szerkesztőbizottságának új tagja mutatkozik be az alábbi sorokban. Mátyás neve az evangélikus sajtóból is ismerős a számunkra, illetve korábbi lapszámunkban már megjelent egy utánközléses cikke is. Írásával Angyalföldi Örömhír állandó szerzői között köszöntjük őt most.

Ekkor és itt születtem – kezdhethetném akár így is a bemutatkozásomat, de nem teszem, mert nem az a lényeg, hogy hol és mikor jöttem a világra, hanem az, hogy miért. Ami tehát nem lényeges, azt kihagyom, ami pedig lényeges, vagyis helyem a teremtsében, azt még magam sem tudom egészen biztosan, ezért csak az útról tudok írni, amin járni igyekezem. Az útról, ami az Isten országa felé vezet. Az útról, amelyre egyszer csak rátaláltam. Az útról, amiről aztán zsákutcába jutva letértem, sötét gondolatokkal terhelve letérítetttem, az útról, amelyre visszafordultam, amelyre az Úr Jézus szeretete által visszafordítottam.

Ezen az úton járok most, amelynek már egy éve fontos állomása, hogy az anyalföldi evangélikus gyülekezet tagja lehetek, amit annak bizonyosságaként élek meg, hogy Isten görbe vonalakkal is tud egyenest rajzolni. Budavárban kereszteltek, ott jártam hittanra, konfirmáló lelkészem Balicza Iván volt. Hamar és tartósan eltávolodtam az egyháztól, mintegy 25 évig kényelmesen elvoltam a magam módján megélt hit felületességében. Ha megkérdezték, hiszek-e Istenben, azt mondtam, persze. Egyrészt mert úgy éreztem, hogy ezt illik, másrészt mert akartam, hogy így legyen, de valójában nem volt élő hitem. Így volt ez egészen 2010-ig, amikor Isten létezése bizonyossággá vált számomra.

„... nincs más dolgom, mint a kegyelmi ajándékomnak megfelelően az írott szón keresztül (is) bizonyosságot tenni kiapadhatatlan szeretetéről.”

A hitem későbbi megerősödésében nagy szerepet játszott, hogy 2012-ben egyik pillanatról a másikra, talán a túlhajsolt, értelmet fárasztó, lelket meggyötrő újságírói munkában kifáradva mélybe zuhantam, és kétségbeesetten megingott a hitem. Ez az állapot arra indított, hogy a kényelmes, langyoskás rutinszerű napi imát felváltsa az életemért való könyörgés. Jézushoz könyörögtem, aki meghallgatott, utánam nyúlt, és magához vont. Megmentette az életem! Megmentett, és azóta igazítja a létemet. Így érkeztem meg 2018-ban a szentgotthárdi evangélikus gyülekezetbe, ahol később presbiternek választottak, és így hívott el engem szolgálni, amikor egyházunk gyülekezeti-munkatárs képzésen ezekkel a szavakkal szólított meg: Nincs más dolgod! Vagyis nincs más dolgom, mint a kegyelmi ajándékomnak megfelelően az írott szón keresztül (is) bizonyosságot tenni kiapadhatatlan

szeretetéről. Hálás vagyok érte, hogy ezt a Luther Kiadó munkatársaként, az Evangélikus Információs Szolgálat újságírójaként is megtehetem.

Szeretek úton lenni. Nemcsak országokon, tengereken átívelő, hosszú utakon, hanem olyan rövid, kicsi utakon is, amikor barátnőmmel, Évivel együtt úton vagyunk vasárnap az istentiszteletre. Hálás vagyok azokért a percekért is, amikor az úrvacsorára várva útban lehetünk az oltár felé, hogy a maga teljes valóságában találkozzunk Jézus Krisztussal, aki által az Isten országába tartó úton járhatunk.

„Utaidat, URam, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem! Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem.” (Zsolt 25,4-5)

Szeretettel ajánljuk

egyházunk hivatalos oldalát a friss egyházi hírekről:

<http://evangelikus.hu>.

illetve közéleti kérdésekről (is) olvashatunk az evangélikus blogon:

<http://kotoszo.blog.hu/>

Az evangélikus címszóra rákeresve a napi igékről és egyházunkról hasznos információkat telefonos applikáción keresztül is elérhetünk.

Kazuális szolgálatok 2022.

Akiket elkísértünk utolsó földi útjukon

Jézus mondja: „Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az Ő számára mindenki él.” (Lk 20,38)

Balázs Katalin (75)

Pintér Károlyné sz. Nagy Erzsébet (91)

Balogh Imre (68)

Tímári Ágnes (81)

Majkovics Ferenc (78)

Valovics István (93)

Vámossy Mihályné sz. Seregély Zsuzsanna (94)

Kass Miklósné sz. Bánfalvi Erzsébet (86)

Akik a keresztség szentségében részesültek

Gyermekek

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket” (Mk 10,14)

Fuszek-Bajnok Léda Zia

Fuszek-Bajnok Lili

Tóth Alíz

Hartay Luca Sára

Hannah Frenyó Simoes

Jóni Sztella Tifani

Rózsa Rebeka

Felnőttek

Jézus mondja: „Aki hisz és megkeresztelkedik üdvözülni, aki pedig nem hisz elkárhozik” (Mk 16,16)

Dr. Bajnok Éva

Bajnok Ildikó

Konfirmációi fogadalmat tettek

Gyermekek

Jézus mondja: „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt” (Mt 10,32)

Durucz Iván Szilárd

Gáspár András József

Hartay Luca Sára

Hübner Júlia

Nyerges-Bognár Dániel

Schönweitz Apollónia Dalma

Schönweitz Tivadar Bence

Akik házasságukra Isten áldását kérték

Jézus mondja: „Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza” (Mt 19,6b)

Szép Krisztián – Sulyan Dóra

Őze Gábor – Hisenkamp Hedvig

Dorozsmai Károly – Majoros Ildikó

Keresztes Máté Dávid – Máté Csilla Patrícia

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEINK

DECEMBER 24. KARÁCSONY ESTE
du. 3 óra: gyermekbarát istentisztelet

DECEMBER 25. KARÁCSONY ÜNNEPE
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

DECEMBER 26. KARÁCSONY MÁSODIK NAPJA
de. 10 óra: istentisztelet

DECEMBER 31. ÓÉV ESTE
du. 6 óra: óévi hálaadás

JANUÁR 1. ÚJÉV NAPJA
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

JANUÁR 6. VÍZKERESZT ÜNNEPE
du. 6 óra: istentisztelet

*A gyermekbarát szentesti istentiszteletünk
minden korosztálynak szól,
gyermekszolgálatával és igei üzenettel
várunk mindenkit az alkalomra.*

HÉTKÖZI ALKALMAINK

Magvetés Bibliakör – Szerdánként 18 órától
Baba-mama kör – Kéthetente csütörtökön 10 órától
Asszonykör – Kéthetente csütörtökön 20 órától online
Bibliaóra – Csütörtökön 10 órától

VASÁRNAPI ALKALMAINK

Énekkar 9 órától
Gyermekbiblikör az istentisztelettel párhuzamosan
Ifjúsági óra kéthetente vasárnap 17 órától
Imakör az istentisztelet után

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetése honlapunkon a Médiatáron belül,
az Igehirdetések fül alatt találhatóak meg.

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelekipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.

A szerkesztőbizottság tagjai: Balczó Mátyás, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda,
Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

<http://angyalfold.lutheran.hu>, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com

Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +3620-770-3122,
melinda.grendorf@gmail.com

Kertész-Horváth Attila kántor